

Ποιήματα για την Γαρυφαλλιά

Μετάφραση στα Ελληνικά των ποιημάτων από τον Δημήτρη Συμεωνίδη

H Elizabeth Barrett Browning στο άγαλμα tou Powers

H Έλληνίδα Σκλάβα του Πάουερς, που ήταν σχεδόν σίγουρα το πιο διάσημο έργο γλυπτικής στο δεύτερο μισό του δέκατου ένατου αιώνα, εμπνεύστηκε το ακόλουθο σονέτο» ενός από τους πιο δημοφιλείς ποιητές της εποχής:

1. Ελίζαμπεθ Μπάρετ Μπράουνινγκ

Λένε ότι η ιδανική ομορφιά δεν μπορεί να υπάρχει
Το σπίτι της αγωνίας. Στο κατώφλι στέκεται
Μια ξένη εικόνα με δεμένα χέρια,
Ονομάζεται η Έλληνίδα Σκλάβα! σαν να εννοούσε ο καλλιτέχνης την ίδια
(Αυτή η απαθής τελειότητα που της δάνεισε,
Σκιασμένη όχι σκοτεινή όπου το περβάζι
επεκτείνεται)
Για να αντιμετωπίσει τα εγκλήματα των ανθρώπων σε διαφορετικές χώρες
Με την ιδανική αίσθηση του ανθρώπου, δι-

Το άγαλμα «Η Έλληνίδα σκλάβα» του Αμερικανού γλύπτη Χίραμ Πάουερς

—
Η αγάπη με
το τρυφερό
σου κελάπδο-
μα ξύπνησε,
Μια ξένη χώρα
ήταν το σπίτι
σου, Και ξένες
φωνές μίλη-
σαν με αγάπη
[...] Εδώ δεν
υπήρχαν δεινά
για να ξυπνή-
σουν τη θλίψη
σου,
Ούτε κίνδυνοι
να διαβρώσουν
την ανάπαισή
σου

απερνά μέχρι το κέντρο,
Το φλογερό δάχτυλο της τέχνης! σπάζοντας
για λίγο χρόνο
Τη δουλοπαροικία αυτού του κόσμου. Κάνε
Έκκληση, δίκαιη πέτρα,
Από τα καθαρά ύψη της Θεϊκής ομορφιάς
ενάντια στα ανθρώπινα λάθη
Φέρε στο θεϊκό της πρόσωπο, όχι μόνο
θλίψεις Ανατολής στη δύση, και χτυπήστε και
ντροπάστε τους δυνατούς,
με βροντές λευκής σιωπής, να ανατραπεί

2. Μαθαίνοντας τον Θάνατο της Γαρυφαλλιάς Μιχάλβεη

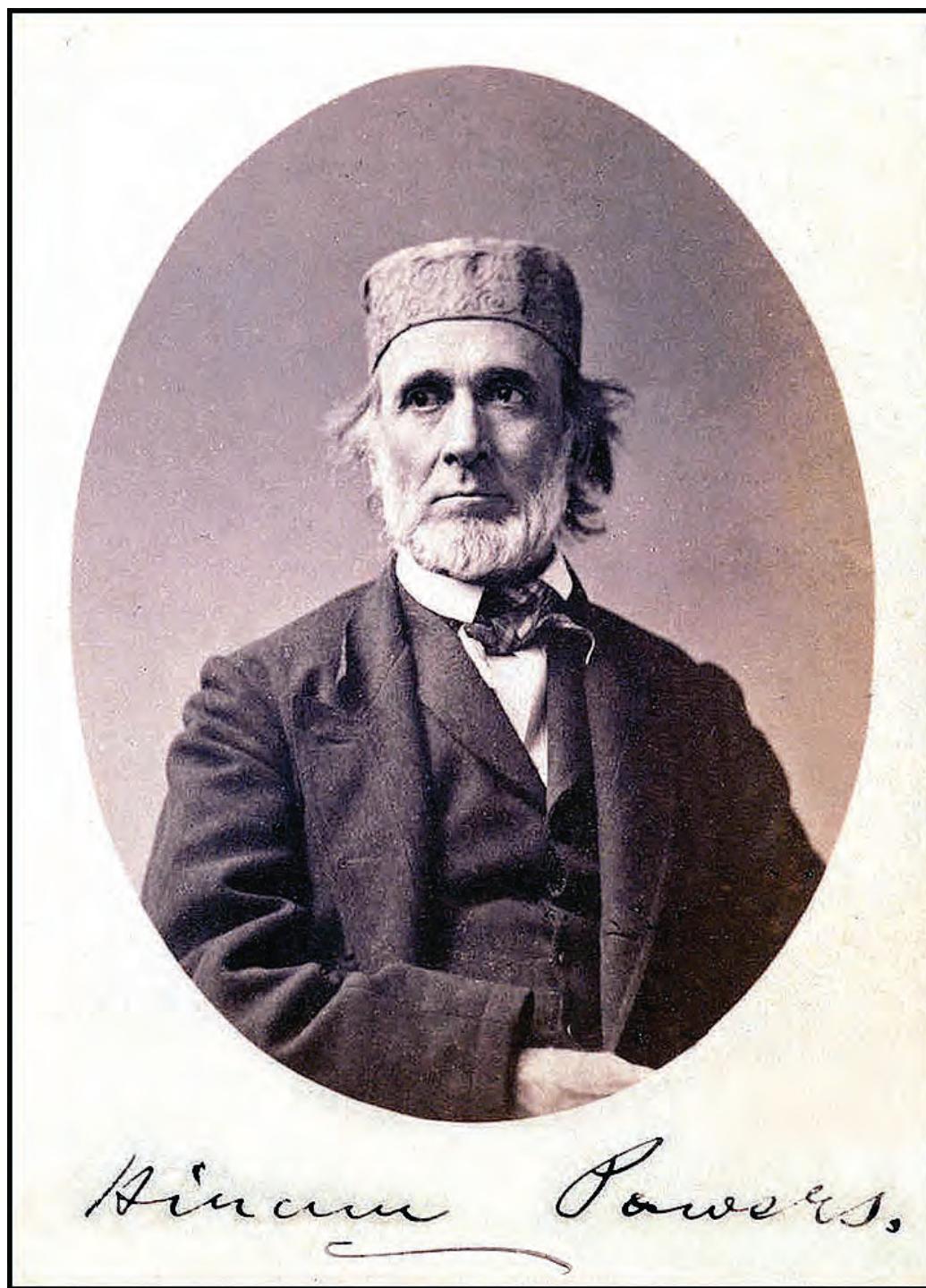
Το παρακάτω ποίημα είναι από το Χριστουγεννιάτικο παιδικό περιοδικό της Βοστώνης που φέρει τον τίτλο KEEPSAKE του 1830 λίγους μήνες μετά τον θάνατο της Γαρυφαλλιάς, που έχει εξώφυλλο την φωτογραφία της, μία νεκρολογία και το παρακάτω ποίημα από μία ανώνυμη κυρία

“Lady of Hartford”

Γλυκό πουλί από τα Ψαρά! Πού πέταξε
Από τυράννους και τη φουρτουνιασμένη θάλασσα
Και στους ανέμους της ελευθερίας βρήκε υπόστεγο
Η άγρια κλασική μελωδία σου,
Η αγάπη με το τρυφερό σου κελάπδημα ξύπνησε,
Μια ξένη χώρα ήταν το σπίτι σου,
Και ξένες φωνές μίλησαν με αγάπη
Το καλωσόρισμα της πατρόπτητας.
Γιατί ήταν τόσο σύντομη η παραμονή σου εδώ,
Είσαι προφυλαγμένη στο στήθος της στοργής;
Εδώ δεν υπήρχαν δεινά για να ξυπνήσουν τη θλίψη σου,
Ούτε κίνδυνοι να διαβρώσουν την ανάπαισή σου
Αχ! Είχατε ακούσει για αυτό το ευλογημένο κλίμα
Εκεί που ακτινοβολούν αιώνιες δόξες,
Μάλλον τα άλση και οι ουρανοί του, υπογραμμίζουν
Και έσκασε επάνω στο συναρπασμένο όνειρό σου

3. Το ποίημα γράφθηκε μερικές ημέρες μετά τον θάνατό της, από τα μέλη της κοινότητας Ursuline Community το μοναστηριακό σχολείο, που μαθήτευε η Γαρυφαλλιά στο Charlestown

Όμορφο κορίτσι της Ελλάδος, η ευγενής σου μορφή,
Στην άνθιση της, στην ανέμελη περίοδο της ζωής σου,
Βλέπουμε να παραδίδεται στην καταστροφή της φύσης.
Βλέπουμε τυλιγμένο στον τάφο
Αυτή τη μορφή, το είδωλο των φίλων σου,
Πάνω από την λαμπερή καρδιά του πατέρα σου
Και μια τέτοια πινακίδα οδήγησε στην αγωνία.
Για σένα ο ευγενικός σου λογοτέχνης πρέπει,
Πρόωρα να είδε την παράδοσή σου στη σκόνη:
Ο τελευταίος σου αναστεναγμός ανάσα σε ξένη χώρα,
Σε έκλαψε, πράγματι έχοντας πιστούς φίλους
Μα γιατί να λυπάσαι, γλυκό μου παιδί,
Ο επίγειος χαμός σου; αμόλυντος
Σε μακάρια αρχοντικά έχεις φύγει
Ο αριθμημένος ήρωας, ανάμεσα στους νεκρούς.

Ο Αμερικανός γλύπτης Χίραμ Πάουερς